

نویسنده: دوگلاس میگریگور «Douglas Macgregor»
منبع و تاریخ نشر: ریسپونسیبل ستیت گرفت «2025-10-24»
برگردان: پوهندوی دوکتور سیدحسام «مل».

در مورد اوکراین و ونزوئلا، ترامپ باید چاپلوسان را کنار بگذارد

*On Ukraine and Venezuela, Trump needs to
dump the sycophants*

در مورد «معاملات» بزرگ و «پیروزی‌های» عظیم، هیاهوی زیادی به پا شده است. متخصصان واقعی نظامی حقایق تلخ را به او خواهند گفت.

There's a lot of smoke being blown about big 'deals' and huge 'wins.' True military professionals would tell him the hard truths.

*****

در حالی که دیپلمات‌ها در سال «۱۹۹۵» برای تهیه **توافق‌نامه دیتون** / توافق‌نامه‌های دیتون، توافق‌نامه صلحی بود که در ۱۴ دسامبر ۱۹۹۵ در پاریس امضا شد و رسماً

به جنگ بوسنی پایان داد. این توافق نامه که در نوامبر ۱۹۹۵ در پایگاه نیروی هوایی رایت- پترسون در نزدیکی دیتون، اوهایو مورد مذاکره قرار گرفت، با ایجاد یک دولت دو نهادی متشکل از فدراسیون بوسنی و هرزگوین و جمهوری صربسکا حفظ پایتخت متحد در سارایوو و تعریف یک ساختار جدید و پیچیده دولتی با تقسیم قدرت

، چارچوبی برای صلح در بوسنی و هرزگوین ایجاد کرد. ... **تفصیل توسط این قلم** / تلاش می‌کردند، **بیل پری**، وزیر دفاع وقت، توصیه کرد: «نبود توافق بهتر از یک توافق بد است.» با توجه به اینکه متحدان واشنگتن در لندن، پاریس، برلین و ورشو با هر نتیجه‌ای که ممکن است به جنگ در اوکراین پایان دهد مخالف هستند، عدم توافق ممکن است ارجحیت داشته باشد. اما برای رئیس جمهور ترامپ، هیچ دلیلی وجود ندارد که توهم صلح در اوکراین را با آتش بس بی‌معنی که هیچ چیزی را حل نمی‌کند، برابر بدانند.

امروزه، اوکراین در فساد غرق شده است، که از بالاترین سطوح دولت در کیف شروع می‌شود. ارسال ۱۷۵ میلیارد دلار پول قرض گرفته شده به آنجا «هر چقدر هم که طول بکشد» بدتر از بی‌ملاحظگی بوده است. بدهی ملی ایالات متحده به نزدیک ۳۸ تریلیون دلار رسیده و با گذشت هر ماه ۴۲۵ میلیارد دلار افزایش می‌یابد. رئیس جمهور ترامپ باید توجه خود را از تأمین مالی جنگ‌های **جو بایدن** منحرف کند و در عوض بر اقتصاد متزلزل آمریکا تمرکز کند. رئیس جمهور ترامپ باید روشن کند که عزم دولت **بایدن** برای کمک به ایجاد یک تشکیلات نظامی اوکراین که برای جنگ تهاجمی علیه روسیه طراحی شده است، به جای مشارکت در دیپلماسی لازم برای جلوگیری از آن قبل از سال 2022، یک خطای استراتژیک جدی بوده است. متحدان اروپایی واشنگتن اساساً اشتباه می‌کنند وقتی اصرار دارند که مسکو حق ندارد تهدید وجودی ناتو را در مرز خود به چالش بکشد. بدون پروژه چند دهه‌ای انتقال فناوری، مشاوره و پول نقد به اوکراین، تهدید روسیه در اوکراین ممکن بود پدیدار نمی‌شد.

تصمیم اخیر رئیس جمهور ترامپ برای بررسی مجدد عقلانیت ارسال موشک‌های **تاماهاک** برای استفاده در اوکراین گامی در مسیر درست است. همانطور که واشنگتن منافع مشروعی در مکزیک و حوزه کارائیب دارد، زمان آن رسیده است که واشنگتن منافع مشروع امنیت ملی مسکو را در رابطه با اوکراین و کشورهای عضو ناتو در حیط خلوت خود به رسمیت بشناسد. همچنین زمان آن رسیده است که اروپا و ایالات متحده درک کنند که ثبات در منطقه به نفع همه است و این به معنای تشویق نکردن از طریق جنگ بی پایان به یک دولت شکست خورده در اوکراین است.

امیدواریم که رئیس جمهور ترامپ بالاخره در مورد موجودی موشکی آمریکا توجیه شده باشد. خود داری او از ارسال موشک‌های تاماهاک که بدون برنامه ریزی و اجرای ماموریت آمریکا نمی‌توانند عمل کنند، نشان می‌دهد که او و کارکنانش ممکن است وضعیت سیستم‌های موشکی حیاتی تری مانند خانواده موشک‌های استاندارد را نیز درخواست کرده

باشند. تعداد دقیق موجودی موشک‌های آمریکا مشخص نیست، اما رئیس جمهور ترامپ باید پاسخ‌های دقیقی بخواهد.

همچنین برای او حیاتی است که درک کند صرف نظر از میزان فشاری که او بر پایگاه صنعتی دفاعی آمریکا برای افزایش تولید وارد می‌کند، جدول زمانی تحویل تغییر چندانی نخواهد کرد. جنگ‌ها با سلاح‌های تهاجمی دقیق انجام می‌شوند. طرفی که در ابتدا بیشترین موشک را در اختیار دارد، شانس بسیار خوبی برای پیروزی دارد. طرفی که تعداد کمی موشک دارد، خواهد باخت.

قدرت نظامی آمریکا در حال افول است که برای جبران آن به یک دهه یا بیشتر زمان نیاز است. رئیس جمهور ترامپ در تلاش برای دستیابی به قدرت نظامی واقعی، نباید اشتیاق رهبران ارشد نظامی خود برای پیروی از سیاست‌ها یا ایده‌هایش را به عنوان نشانه‌ای از وفاداری، حرفه‌ای بودن یا توافق با دیگران اشتباه بگیرد. در واشنگتن دی سی، هرگز کمبود ژنرال‌ها و دریاسالارهای چاپلوس و لاف‌زن وجود ندارد که تجربه شخصی آنها با جنگ واقعی در بهترین حالت در سطح آشنایی مختصری است. ژنرال کریستوفر دونا هو، فرمانده ارتش ایالات متحده در اروپا و آفریقا، زمانی که در ژوئن امسال اظهار داشت نیروهای ایالات متحده و ناتو می‌توانند منطقه کالیفرنیا را که به شدت تحت حفاظت است، «در یک بازه زمانی بی‌سابقه» تصرف کنند، به شهرت رسید. شاید، پیت هگست، وزیر دفاع یا رئیس جمهور ترامپ از این اظهارات استقبال کردند. احساسات اغلب نقش بیشتری در تصمیم‌گیری‌های ملی نسبت به آنچه که باید، ایفا می‌کنند. با این حال، باید با ژنرال‌هایی که علناً ادعاهای برتری نظامی را منتشر می‌کنند، با شک و تردید رفتار کرد. این اتفاق قبلاً نیز رخ داده است.

، اصرار
ره شمالی
شمالی‌ها به
سال ۱۹۴۰

ژنرال پل هارکینز، فرمانده آمریکایی فرماندهی کمک نظامی ویتنام، با اطمینان پیروزی ارتش جمهوری ویتنام (ARVN) را در جنگ با ویت کنگ تا کریسمس ۱۹۶۳ پیش‌بینی کرد. ژنرال هارکینز که به عنوان «ژنرال آمریکایی با عصا و سیگار در دست» توصیف می‌شد، به سادگی شکست نیروهای ویتنام جنوبی در نبرد آپ‌باک در ژانویه ۱۹۶۳ را به عنوان یک پیروزی گزارش کرد. هارکینز پیاپی می‌را که واشنگتن می‌خواست دریافت کند، درک کرد و آن را ابلاغ کرد. قبل از اینکه رئیس جمهور ترامپ برای دیدار آینده با رئیس جمهور ولادیمیر پوتین برنامه ریزی کند، باید روایت‌های دروغین ضعف روسیه و ادعای «قدرت اوکراین» از سوی کیث کلوگ، مارکو روبیو و

جمعی از نئوکان‌های کنگره را کنار بگذارد. او همچنین با ید به افشاگری‌ها در مورد وضعیت واقعی آمادگی نیروهای مسلح ایالات متحده توجه کند.

یک جلسه توجیهی صادقانه ممکن است به رئیس‌جمهور این امکان را بدهد که در مورد به حاشیه راندن مسکو تجدید نظر کند، به امید «پیروزی» که بتواند برای عموم مردم آمریکا پخش کند. تحلیلی از وضعیت ذهنی و آمادگی نیروی دریایی معاصر ایالات متحده با عنوان «بحران کوهنی نیروی دریایی» روشنگر است. این مقاله جدیدترین مقاله از مجموعه‌ای از هشدارها است که به پیامدهای طوفان صحرا و به اصطلاح «سود صلح» برمی‌گردد. نویسنده با اشاره به موارد زیر گفت: «ناهنجاری‌ها همه جا هستند».

● کشتی‌های جنگی ساحلی قبل از استقرار از رده خارج شدند - آزمایشی 30 میلیارد دلاری که نتوانست از تماس با واقعیت جان سالم به در ببرد.

● ناوشکن‌هایی که سال‌ها به تعویق افتاده‌اند - کلاس زومالت، که انقلابی تصور می‌شد، اما ناکارآمد تحویل داده شد.

● جنگنده F-35C، نمادی از ناکارآمدی در خرید مشترک.

● و کارخانه‌های کشتی‌سازی که نمی‌توانند طبق برنامه بسازند یا تعمیر کنند.

مشکلات محدود به نیروهای هوایی و دریایی ایالات متحده نیستند. به گفته منابع کنگره، اکثر خودروهای رزمی زمینی مورد استفاده ارتش و سپاه تفنگداران دریایی ایالات متحده به دلیل عدم نگهداری و کمبود قطعات یدکی، آماده پشتیبانی از مأموریت‌های عملیاتی نیستند. خودروهای زنجیری و چرخ‌دار که مرتباً در برآورده کردن استانداردهای آمادگی مورد انتظار خود شکست می‌خورند، شامل ۱۸ نوع کلیدی از خودروهای رزمی و پشتیبانی مورد استفاده هر دو نیرو هستند.

ورود به جنگ با نیروهایی که دارید اجتناب‌ناپذیر است، اما اگر نیروها به طور مؤثر برای جنگ هدایت، سازماندهی، آموزش و تجهیز نشده باشند، حتی زمانی که حریف به اندازه ونزوئلا از نظر نظامی ضعیف است، باید از درگیری اجتناب شود. قبل از اینکه رئیس‌جمهور ترامپ و کابینه‌اش تصمیم به شروع یک درگیری جدید با ونزوئلا بگیرند، کسری بودجه‌ای که ترامپ باید بیشتر نگران آن باشد، کسری فکری است، نه کسری مالی. رئیس‌جمهور ترامپ، به عنوان فرمانده کل قوا، باید عادت تاسف‌بار اطاعت از ایده‌های احمقانه را در رده‌های ارشد نظامی سرکوب کند و در عوض، گروهی اصلی از متخصصان نظامی را با صداقت و شایستگی لازم برای مقابله با اتفاقات غیرمنتظره در

زمان وقوع، پرورش دهد. تاریخ جنگ بارها و بارها نشان می‌دهد که شخصیت، شایستگی و هوش (C2I) باید بر سایر ملاحظات در انتخاب برای ارتقاء و فرماندهی غلبه کند.

در مجموع، اگر تجدید نظر رئیس جمهور ترامپ در مورد گزینه تاماهاوک، تمایل جدیدی را به خودارزیابی هوشیارانه از محدودیت‌های قدرت نظامی آمریکا نشان دهد، خبر خوبی است. در همین حال، چالش استراتژیک کلیدی برای رئیس جمهور ترامپ، دخالت نکردن در اوکراین، خاورمیانه یا آمریکای لاتین است.

اولویت اصلی رئیس جمهور ترامپ، بازگرداندن بهره‌وری و رفاه اقتصادی آمریکا است. در آینده، امنیت ایالات متحده به طور فزاینده‌ای بیشتر به قدرت اقتصادی آن وابسته خواهد بود تا قدرت نظامی آن. واشنگتن در سال ۱۷۹۶ استدلال کرد: «صلح بیست ساله، همراه با موقعیت دورافتاده ما، ما را قادر می‌سازد تا به یک هدف عادلانه در برابر هر قدرتی در زمین سرکشی کنیم.» سخنان رئیس جمهور واشنگتن هنوز معتبر است.

سطری چند در مورد نویسنده این مقاله :

سرهنگ (بازنشسته) داگلاس مک‌گرگور، ارتش ایالات متحده، یک کهنه سرباز جنگی نشان‌دار، مشاور ارشد سابق وزیر دفاع در دولت ترامپ، نویسنده پنج کتاب، دارای مدرک دکترا و عضو ارشد نشریه امریکن کانسروتیو است.

----- **با تقدیم احترام «2025-10-24»**

